

СТУДЕНТОЦЕНТРИЗМ ЯК ФАКТОР РОЗВИТКУ СОЦІАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ УНІВЕРСИТЕТУ

Сучасна вітчизняна освітня сфера переживає ряд переломних процесів, які являються наслідками соціально-економічних і політичних криз. В умовах повної відсутності соціальної відповідальності з боку держави вкрай недостатнього фінансування сфери освіти, українські Університети вимушені самостійно проектувати політику розвитку та ефективного функціонування, орієнтовану на інтеграцію до європейського освітнього простору та підвищення конкурентоспроможності на вітчизняних теренах. Одним з головних чинників успіху на цьому поприщі являється оптимальне врахування інтересів головного стейкхолдера – студента.

Інтереси та потреби студентства особливо за останні роки суттєво змінились, оскільки динамічні процеси ринкового середовища формують усе нові вимоги до людини економічно активної. Світ праці переживає глобальні перетворення, трансформації, кардинальні зміни. Суттєво змінюється мотивація працівників до продуктивної праці, іншими стають інтереси та потреби, які людина прагне реалізувати в процесі трудової діяльності. Умови ефективної реалізації людського капіталу вимагають від його носія прояву гнучкості, комунікабельності, професійної компетентності, високої морально-цінностної орієнтації.

Середовище реалізації трудового потенціалу людини характеризується проявом конкуренції, жорсткими умовами праці, зменшенням прав і свобод. У цілому спостерігається нестійкість соціально-трудової сфери, перманентність кризових явищ, поширення десоціалізації та асиметрій у царині економічного і соціального розвитку.

Тому потреба набуття професійної компетенції і конкурентних переваг не залишає інших варіантів для молоді при визначенні орієнтирів вирішення індивідуальних соціально-економічних потреб та інтересів.

Для молодого фахівця, який закінчив вищий навчальний заклад і має непереможне бажання працювати і досягати певних професійних вершин, реалії сьогодення продукують усе вищі вимоги щодо реалізації його планів: він повинен мати здатність до творчості, бути глибоко компетентним у своїх професійних справах, бути підготовленим не до стабільного трудового життя, а до змін у змісті та характері праці, соціальної комунікабельності.

Відповідно молоді люди після шкільної парти обиратимуть свій майбутній Університет не за статусним рейтингом чи престижністю, а за реальною перспективою набуття необхідних професійних компетенцій для успішної трудової діяльності.

Тому прозора та етична діяльність, висока якість навчання, виховання відповідальності студентів і випускників, являється запорукою успішної діяльності та конкурентоспроможності вишу, проявом його соціальної відповідальності.

Соціально відповідальна діяльність сучасного Університету передбачає також впровадження активної студентоцентричної політики, яка матиме практичну реалізацію при розробці навчальних програм, основу повинні формувати результати навчання, міждисциплінарний підхід, компетенції, практичні аспекти навчального навантаження, врахування запитів потенційних роботодавців, дистанційні форми навчання. При цьому мають бути зміщені акценти в навчальному процесі з простого викладання на активну та творчу взаємодію зі студентським колективом на засадах інтерактивності, практичної спрямованості, обґрунтуванні цінності навчального матеріалу, що, в свою чергу, зумовлює підвищення освітньої активності студентів, посилення їх відповідальності, надання можливостей формування індивідуальних освітніх запитів.

Університетський студентоцентризм як головний фактор розвитку соціальної відповідальності має також базуватися на засадах особистісно-орієнтованих наук, розвитку і саморозвитку особистості, що є необхідною умовою для осмисленого сприйняття і засвоєння студентами навчальної інформації, формування у них здатності самостійно і творчо застосовувати її при вирішенні прикладних практичних завдань, потребуватиме системності у прийнятті ефективних управлінських рішень.

Розвиток соціально відповідальності вишу також матиме прояв у процесі розширення і зміцнення освітніх, наукових і культурних зв'язків з провідними закордонними університетами. Стимулюванні мобільності студентів і викладачів, залученні до викладання зарубіжних фахівців, створенні конкурентоспроможних програм по брендовим і затребуваним напрямкам підготовки, покращенні умов навчання іноземних студентів.